

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαροῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Σὲ βλέπω τώρα ποῦ συχνὰ
κυττάξεις κατ' ἀπάνω.
Φοβᾶσαι μήπως καὶ περνᾶ
κανέν' ἀεροπλάνο ;

Ἄεροπλάνα δὲν περνοῦν στοὺς Δήμους τοὺς ἀπόρους
βομβαρδισθέντας πρὸ πολλοῦ ἀπὸ περὸνσπόρους.
Τὶ βλέπεις ποῦ στὸν οὐρανὸ κυττᾷς μὲ τόση ζέση ;
Μήπως ἐλπίζεις δευτέρως Μεσσίας πῶς θὰ πέσῃ ;
Τὶ βλέπεις ;

Μ.— Καταγίνομαι μὲ τὴν ἀστρονομία
καὶ βλέπω στὸν ὀρίζοντα διάφορα σημεῖα.

Γ.— Πέστα λοιπὸν κι' ἐμένανε νὰ μάθω τὶ συμβαίνει ;
Μ.— Μὰ φαίνεται πὼς πόλεμος δὲν πρόκειται νὰ γένη.
Γ.— ὦ ! τὸ φαινόμενον αὐτὸ μεγάλως μὲ φαιδρύνει !
Μ.— Καὶ ὅμως μὴ φαιδρύνεσαι γιατί μπορεῖ νὰ γίνη.
Γ.— Μὰ τότε τὶ φαινόμενα μοῦ λὲς πὼς βλέπεις χάχα ;
Μ.— Καὶ μήπως ἄλλοι βλέπουνε καλλιτέρα μὲν τάχα ;
Ἀμφίβολα καὶ σκοτεινὰ
σημεῖα βλέπουμε' ὅλοι
καὶ Ρούσσους ποῦ στ' ἀληθινὰ
γυρεύουνε τὴν Πόλι.

"Ολοι τὰ ἴδια βλέπουμε σημάδια στὸ στερέωμα
 κι' ὅλοι δὲν ξέρουν τὶ νὰ ποῦν μ' ἐτοῦτο τὸ ξεδέωμα
 πῶφ'εραν' οἱ πολέμοι.
 Στρατεύσιμον κανέναν δὲν εἶδα νὰ μὴν τρέμη.
 Βλέπω πῶς ἀηδίασε ὁ κόσμος τῇ ζωῇ του
 ἐν μέσῳ καταστάσεως φρικτῶδους κι' ἀφορήτου
 κι' ἴσως αὐτὰ νὰ ἔβλεπε κι' ὁ Βενιζέλος, Γιάννη,
 κι' ἔφυγε μὴν εἰξέροντας τὶ διάλογο νὰ κἀνῃ !

Κυριάζω μετὰ προσοχῆς
 πῶς πόσος κόσμος δυστυχῆς
 στὰ πόδια σου θὰ λυώσῃ.
 Κυριάζω στ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ
 πῶς ἡ δουλειὰ τοῦ Γερμανοῦ
 ποτὲ δὲν θὰ τελειώσῃ.
 Κι' αὐτὰ βρὲ Γιάννη, ἀτυχῶς,
 κι' ὁ Γίγας τ' ἀντελήφθη
 κι' ἀποσυνθίεις ὀλοταγῶς
 ἐνδόξως ἀνελήφθη.

Ἀστρονομία ἐμάθηες ;

Γ.— Ἐξ ἀκοῆς τὴν ἔχω.
Μ.— Θὰ σοῦ ξηγήσω μερικὰ καὶ πρόσεχε.

Γ.— Προσέχω.
Μ.— Αὐτὴ λοιπὸν ποῦ φαίνεται ἡ Ἄρκτος ἡ μεγάλη,
γὰρ τὴν Κωνσταντινούπολιν μαράζει τῷχει βάλει
καὶ ἂν εἰς τὰ Καρπάθια ὁ Γερμανὸς τὴν πλῆξῃ.
ἐκείνη σήμερ' αὔριο ἐκεῖ θὰ καταλήξῃ.
Μήτε γὰρ Βιέννη σκέπτεται, μήτε γὰρ Βουδαπέστη·
καὶ θέλεις κοῦρβα λέγε τη, θέλεις μαγάρα πέστη,
αὐτὴ θὰ πάρῃ τρέχωντας τὸ δρόμο τοῦ Κανκάσου
κι' ὁ κολοσσὸς θὰ ξαπλωθῇ στὰ πατρογονικά σου.

Εκεῖνη μ' ἄλυσσες βαργίης
 θὰ δέσῃ ὅσα ἔλεγες νὰ πᾶς ν' ἀναστηλώσῃς
 καὶ σὺ θὰ τρέχῃς σ' ἐκλογὲς
 καὶ σὲ διαδηλώσεις.

Τέτοια σημάδια φαίνονται στὴν Ἀρκετο τὴ μεγάλη,
 κι' ἂν εἶν' τὰ μάτια σου θολὰ
 καὶ δὲν τὰ βλέπουνε καλὰ,
 τὰ διακρίνουν ἄλλοι.

Κι' ἂν εἶν' ἡ μόνη σου χαρὰ,
 νὰ πᾶς μὲ τὴν Ἀνιάτα,
 ἀπὸ το' Ἀρκουύδας τὴν ὁρὰ
 θᾶχῃς κατὰ μαντάτα.

Γ.— Ὡστε μοῦ κόβεις δηλαδὴ διὰ μιᾶς τὸ βῆχα
καὶ τὰ στενὰ μοῦ τὰ σφαλᾶς
καὶ ῥιζικῶς μοῦ τὰ χαλᾶς
τὰ σχέδια ποῦ εἶχα ;
Μ.— Καὶ μήπως ὅ,τι ἄκουσες εἶναι δική μου γνώμη ;
Εἶμαι ἀνεύθυνος ἐγὼ·
καὶ μοναχὰ σοῦ ἐξηγῶ
τὶ λὲν οἱ ἀστρονόμοι,
καὶ σὺ ἂν θέλῃς πιστεφεύσῃς ἢ ἀρτοῦς στὴ μετερίνα.
Γ.— Προχώρει στὴν ἐξηγήσει κι' αὐτὸς πάψουμε τὴ γκρίνα.

Μ.— Ὅταν λοιπὸν τὰ πράγματα φθάσουν σ' αὐτὸ τὸ χάλι,
θαβγῇ κ' ἡ Ἄρκτος ἢ μικρὰ κοντὰ μὲ τὴ μεγάλη·
ἡ Ἄρκτος πῶχει σὰν ἐμᾶς κ' ἐκείνη τ' ὄνειρό της
κ' ἀπ' ἄλλους πόθους φλέγεται
καὶ Βουλγαρία λέγεται,
πλασθεῖσα ἐκ τῆς πρώτης.

Κι' ἡμεῖς λοιπὸν οἱ Ἕλληνες, κι' οἱ Τοῦρκοι μὲ τῆς κοῦδης
ἐξάπαντος θὰ πέσουνε μέσα στῆς δυὸ Ἀρκοῦδες
καὶ ἡ σταθοῦμ' οὐδέτεροι ἢ πάρουμε τὸ ξίφος.
ἐκείνες δὲν θ' ἀλλάξουνε διάθεσι καὶ ὕφος.
Αὐτὰ κυτῶ στὸν οὐρανὸ
καὶ κλαίοντας στ' ἀνακρινῶ
κι' αὐτὰ βεβαίως ἔβλεπε κι' ὁ Γίγας ὁ καῦμένος
κι' ἐμίσησε ἀνήσυχος καὶ στενοχωρημένος.

Γ.— Μορὲ δὲν ἔδωκες ἑαυτὸν ὁ Βενιζέλος βῆαι.
 Ὁ Γίγας ἀποχώρησε μὴν ἐχώντας νὰ δρῶσι
 καὶ νὰ θυμῶσι τὴν ἀκαταστάσιν ἀπὸ τὴν τοῦ πατρὸς
 ὅθεν καὶ νὰ βροῖσκει, ὅπως θὰ γυρίσῃ.
 Καθὼς τὴν πιστοποίησιν λαμβάνει τοῦ κακοῦ
 πετιέται μ' ἀεροπλάνο ἂν δὲν βρεθῇ βατόρι.
 Πλανᾶσαι ἂν ἐπίστευες πῶς ὁ Μεσσίας πάει.
 Σὲ χώρα βροῖσκει ἄγγλική

κι' ἐγὼ θαρρῶ πῶς κι' ἀπὸ κεῖ
τὰ πράγματα κεντάει
πολὺ καλλίτερο' ἀπὸ 'δῶ ποῦν' οἱ ἀπαλλαγέντες
καὶ βάνουν ἀντιμάλα σ' ὅλες του τοῦ κουβέντες.

M.—

Ἄφ' τὰ σημεῖα τοῦ Βορρᾶ,
φαίνεται, Γιάννη, καθαρὰ
τοῦ Σλαβισμού ἡ λάβα.
Ἦ δὲ Σερβία τί θαρρεῖς; Δὲν εἶν' κι' ἐκεῖνη σλάβα;
Κι' ἂν ἐνοθοῦν καμμιὰ φορὰ τὰ σλαβικά σημεῖα,
θᾶχης ἐσὺ στὸ σπῆτι σου ἀσφάλεια καμμιὰ;

Μάθε λοιπὸν πῶς πρότιστος τοῦ Τσάρου θᾶναι νόμος
νὰ σοῦ κλειστή ἐδώθενε διὰ παντὸς ὁ δρόμος.
Κι' ὅσους Μεσσίες ἐθνικούς
νὰ φέρης καὶ Προδρόμους,
σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνηφορικὸς
ὀνειρεμένους δρόμους
μ' ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ μ' ὅλες τὸς ἀρετὲς σου,
σὰ δύσκολο μοῦ φαίνεται πῶς θ' ἀνεβῆς ποτέ σου.

Γ.—

Τι λὲς μωρὲ θεόκουρλε; Σ' ἀνήφορο δὲ βγαίνω;
Τὸ Βενιζέλο φέρε μου καὶ βλέπεις ποῦ σαρτένω!
Πλανᾶσαι ποῦ μὲ λὲς λαγὼ;
φέρε μου τὸ Μεσσία
νὰ γδῆς ἂν ἀμπαδάρω γὼ
Βουλγάρους καὶ Ρουσσία.
Μὰ τώρα π' ἀπομάκρυνες μωρὲ τὸ Γαλαξία
καὶ μ' ἔχεις μὲ τὸ Γούναρη καὶ μὲ τὸν Εὐταξία
καὶ μ' ὅλους τοὺς ἐν κόμματα σεπτὸς τροπαιοφόρους,
τὸ ξέρω πῶς τὰ πόδια μου δὲν εἶναι γι' ἀνηφόρους.

Φέρο' τοῦ Λευτέρη τὴν πυγμὴ
καὶ βλέπεις ἂν αὐτοστιγμὴ
δὲν βγαίνουμε στὸ τράκο.
Ἄλλὰ στοῦ Ρούσσου τὴν ὀργή
ποῖς ἐκουρλάθηκε νὰ βγῇ
μὲ τὸν Τρανταφυλλάκο;

M.—

Σημάδια βλέπω σκοτεινὰ
κι' ἐκείθε, Γιάννη, π' ἀρχινᾷ
ἡ Πούλια τὸ Ἰταλίας,
καὶ νᾶχης στὴ φιλία της πολλὰς ἀμφιβολίας.
Μὲ τὴν Αὐστρία ψεύτικα, ἀρχίνησε τὴ γκρίνα
κι' ἀλήθεια φαίνεται πικρὰ
πῶς στὴν Ἀσία τὴ Μικρὰ
θὰ πᾶν τὰ μαντολίνα.
Καὶ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν πιστεύσης μὴν πιστεύσης,
σ' ἐσένα θὰ ξεσπάσουνε ἢ διαπραγματεύσεις.

Καὶ δίχως νὰ πολυλογῶ,
μ' αὐτὰ ποῦ διακρίνω γὼ
μὲ τὴν ἀστρονομία,
πόρτ' ἀνοιχτὴ γὰρ σένανε δὲν φαίνεται καμμιὰ.
Κι' ἐδώθενε κι' ἐκείθενε σοῦ κόβουνε τὴ στράτα
καὶ σκούζε σὺ καὶ φώναζε νὰ πᾶς μὲ τὴν Ἀντάτα.

Γ.—

Δὲν εἶν' τὰ λόγια σου σωστά,
κι' ἀπὸ τὰ τώρα κι' ὀμπροστὰ
θέλω νὰ μ' ἀλαργεύης.
Καὶ σὺ μωρὲ πολιτικὴν γερμανικὴν πρεσβεύεις
ὅπως κι' αὐτοὶ τῶν Ἀθηνῶν π' ὁ τύπος ἀναφέρει
καὶ δὲν ἐβλέπαν τὴ στιγμὴ
πότα νὰ βρεῖν τὴν ἀφορμὴ
νὰ διώξουν τὸ Λευτέρη.
Ξέρω τὸ πῶς καὶ πούθεν εἶσαστε διοβασμένοι,
μὰ φεῖδι ποὶ οἷς ἔφραε μὲτὰς ἀπορροσμένοι.
Ἄν ὁ Μεσσίας ἔφυγε, πάλι θὰ ξαναδράσῃ,
καὶ ποῦ νὰ φρεντασθῇς ἐσὺ
πῶς πᾶ νὰ βρῇ τὸ Μωῦσῃ
ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ
γὰρ νὰν τοῦ πῇ τὸ μυστικὸ ποῦ δὲν τὸ ξέρουν ὅλοι,
τὸ πῶς ἀβρόχοις τοῖς ποσὶ θὰ φτάσουμε στὴν Πόλι.

ΣΤΟ ΓΟΥΝΑΡΗ

Μεταξὺ σπαθιοῦ καὶ ψήφου στέκεις καὶ μὲ βασανίζεις.
Νὰ ἐξέλθω μ' ἐμποδίζεις
σκέψες κάνοντας κουτὲς.
Κι' ἥσυχος ἀπὸ Βουλγάρους, ἐκλογὲς προσδιορίζεις
ἀλλὰ πάλι δὲν γνωρίζεις
ἂν θὰ γίνουμε κι' αὐτὲς!

Κι' ἀφοῦ τίποτα δὲν ξέρεις, μήτε τίποτα π' ὀρίζεις,
τί τὴν θέλεις τὴν Ἀρχή;
Τι τὰ θέλεις χριστιανέ μου, νᾶρχεσαι νὰ μὲ σκοτίζεις;
Δὲν κοιτάζεις στὴν εὐχή!

ΤΟ ΦΙΝΑΛΕ

Τι λαὸς κι' ἡ Ρωμηροσύνη!
Τι ἐπιπολαίως κρίνει!
Φέρουνε τὸ Βενιζέλο μὲ προσόνια... μιὰ πυγμὴ
καὶ τοὺς τόσους πατριάρχας,
καρματάρχας, Ἀττικάρχας,
τοὺς σαρώνουνε γραμμὴ.

Φέρουνε τὸ Βενιζέλο
καὶ μὲ φόρα τὸ καπέλο,
ἀνυψώνουν τὸ Μεσσία ν' ἀσπασθῇ ἄνδρα!
Τώρα ὁ τροχὸς γυρίζει
κι' ὁ Μεσσίας τριγυρίζει
ἄερα καὶ Κ ἄ ε ρ α!

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Λιοντάρι π' ἀπειτόλησε τὸ σύμπαν νὰ ταράξῃ
κι' ὅλον τὸν κόσμον γενικῶς νὰ τὸν κατασπαράξῃ!
Ἀλλὰ ὁποία χίμαιρα! Δὲν ἤλπιζε ποτέ του
πῶς θὰ βρεθοῦν τρεῖς ἰσχυροὶ θηριοδασασταὶ του
γιὰ νὰν τὸ κλείσουν στὸ κλουβί, μέσα νὰ παραδέρνη,
κι' ὅλο γυρεύει πῶς νὰ βγῇ μὰ... δὲν τὰ καταφέρνει.
Λυσσομανᾷ,
στριφογυρνᾷ
τὰ σίδερα δαγκάνει,
ὅλο βροντᾷ κι' ἀπειλεῖ μὰ... τίποτα δὲν κάνει!
Ἄφ' τοὺς θηριοδασαστὲς εἶν' ἀποφασισμένο,
ἢ τὸ λιοντάρι νὰ γενῇ
ἡμερὸ κι' ἄκακο ἀρνί,
ἢ νὰ ψωφήσῃ στὸ κλουβί ἀδόξως πενιασμένο!

ΑΥΣΤΡΙΑ

Μιά σκελετώδης Ὕαινα εἰς τοῦ κλουβιοῦ τὴν κόχη
μετὰ τοῦ λέοντος μαζύ,
τί νὰ ψωφήσῃ, τί νὰ ζῇ
ὅλο τὸ ἴδιο τῶχει!
Εἶν' τῆς Ἀρκοῦδας τ' ἄπονο ποδόρι ποῦ τὴν πνίγει.
Ἀδύνατον γὰρ νὰ σωθῇ
καὶ μ' ὅσο καὶ ν' ἀντισταθῇ
εἶν' ἡ ζωὴ της λίγη.
Κι' ἂν ἴσως αἰσιοδοξῇ ὁ κύριος Ἀνδράσου
σὰν τὴ φακὴ χωρὶς ζουμί κι' αὐτὸς θὰ ξερεβράσῃ!

ΑΓΓΛΙΑ

Βόας ποῦ σφίγγει τὸ κλουβί λέοντος καὶ υαίνης,
ἀλλὰ καὶ τὰ συνάχια του δὲν τὰ καταλαβαίνει.
Τι φτάνει μέσ' τὴν τρύπα του,
τί κρούβει μέσ' τὴν πίπα του
κανένας δὲν γνωρίζει.
Σοῦ λέει « γὲς » καὶ κάσιανα θαρρεῖς πῶς σοῦ χαρίζει!

ΓΑΛΛΙΑ

Νοικοκυρὰ
ποῦ γιὰ παρὰ
ὅλον τὸν κόσμον γλύφει.
Καὶ σὲ καμμιὰ πριγκιπέσσα
κοίττει μὲ τὴν Γερμανίαν
σὰν πεθερὰ μὲ νύφη.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΡΩΣΣΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
Ὁ δόγος ὁ γιγαντιεὺς τῆς Ῥωμανίας Ἀρχτοῦ
δυνάμεως καὶ ἀντοχῆς στὸν κόσμον ἀνυπάρχτου,
ποῦ μ' ἓνα μόνον κτύπημα τοῦ ἰσχυροῦ ποδός της,
συντετριμμένος κατὰ γῆς βρίσκειτ' ὁ καθ' ἑχθρὸς της.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Κάτισχνος γάϊδαρος παλῆς μ' ὄλο πληγαῖς στή ὁράχῃ,
στήν κορυφή μιανού βουνού καὶ γύρω γύρω βράχοι,
ποῦ τὴν ὁρὰ τ' ὄλο κουνεῖ.
Τὸν σπρώχνουν Αὐστρογερμανοὶ
τὸν σπρώχνουν Ἀγγλογάλλοι
κι' ὅπως τὸ πρᾶγμα θὰ φανῇ,
τὸ Μάη δὲν θὰ βγάλῃ!

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ζῶον ὁποῦ κατάγεται ἀπὸ τῶν « ὦφ » τῇ χώρα,
Μιὰ ἀλουπού παμπόνηρη, ἀλλὰ καὶ . . . κουτσονόρα!
Τὴν ἔπαθε τὴ σφοδρὰ
καὶ τῆς ἐκόψαν τὴν ὁρὰ
στὴν Τζουμαγιὰ ἐτότες . . .
Καὶ τώρα κάθεται ἐδεκεῖ
ὕπουλως καὶ καρδοκεῖ
τῇ γειτονίᾳ τῇ κότες.
Ἔχει τὴν ὄρεξιν νὰ μιλῇ στοῦ Πέτρου τὸ κοττέτσι,
ἀλλὰ φοβᾶται τὰ σκυλιὰ τοῦ εἶν' ὀπίσωθ' ἐπὶ τῇ!

ΣΕΡΒΙΑ

Μικρὴ κι' ἀξιοθαύμαστη στὴ λεβεντιά κοκῶνα,
πωβγῆκε μὲ τοὺς κολοσσούς, Λαυῖδ μὲ τὴ σφεντόνα.
Πιστὸ τῆς μ' ἔχει σύμμαχο καὶ τὴ δουλεύω φίνα,
μὰ κι' ἐξ αἰτίας τῆς τραβῶ ἐννῆα μὴνῶνε πείνα.

ΙΤΑΛΙΑ

Τενόρε πρίμα καλιτὰ,
φαμόζο μπαλαρίνο,
ποῦ τραγουδάει καὶ σκιριτὰ
ἀντίκρου στὸ Τρεντίνο.
Κι' ἐνῶ τὸ φλάουτο βαρεῖ
πῶς νὰν τὸ ξεπλανέσῃ,
χίλιας χιλιάδες Βαυαροὶ
ἐφύτρωσαν στὴ μέση!

ΡΩΜΑΝΙΑ

Εἰκόνα ποῦ δὲν ξέρω πῶς
νὰν τὴ χαρακτηρίσω.
Δυὸ βήματα τραβᾷ ἐμπρὸς
καὶ πέντε πάει πίσω!

Βγάνει μουλάρια κι' ἄλογα καὶ στάρι καὶ κριθάρι
καὶ στέκεται οὐδέτερη κι' ὀλοῦθε τὰ πασύρει.

ΕΛΛΑΣ

Καράβι δίχως μπούσουλα ἐν μέσω τῶν κυμάτων,
ποῦ λείπ' ὁ Κυβερνήτης του ὁ Ἄνδρας τῶν θαυμάτων
καὶ ἀρμενίζει μοναχὸ
μέσ' τοῦ γιாலοῦ τὴ μέση
χωρὶς νὰ βλέπῃ τὸ φτωχὸ
τὴν ξέρα ποῦ θὰ πέσῃ!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΓΡΙΦΟΣ

Μὴ σοῦ παραξοφάινεται
ἂν ἵπποτα δὲν γένεται
μὲ τόσα μὴνυτῆρα.
Αὐτὴ σοῦ κάνει τὴν κουφή.
Δὲν τὴν γελᾷς μὲ τὴ βαφή
καὶ μὲ τὰ κοσμετήρια.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ὅταν κυρὰ μου τραγουδᾷς
ἐκεῖνὸ τὸ τραγουδάκι
« Βαρκοῦλα κύματα πηδᾷς »
λὲς κι' εἰμ' ἐγὼ ναυτάκι
καὶ γίνεσαι αἰτία
νὰ μῶρεχται . . . ν α ν τ ῖ α !

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

Μὲ θολωμένη τὴ ματιὰ:
« πεθαίνω, μοῦπε, δὲν μπορῶ.
Αἱ! Ὅσον πόσο λαχταρῶ!
Καίει τὰ στήθη μου φωτιά! »
Κι' ἐνῶ χαρὰ μεδυσιτικὴ,
μοῦ πήρε στάγμα καὶ μιλιὰ,
ὅπως γὰρ μένα λαχταρᾷ
κι' ἔχει φωτιὰ ἐρωτικὴ,
« Ἐσκασα, λέει, σὰν κοκκί! »
Δὲν ξανατρῶγω σκορδαλιά!

ΕΙΔΩΛΑ

Ὁ Ἕλλη, πάντα εἰδῶλα λατρεύει,
Τρικουπὴ, Θεοτόκη, Δεληγιάννη.
Τὸν ἕνα παρατρεῖ, τὸν ἄλλο πιάνει,
καὶ τὴν ἀλήθεια ναύρη δὲν γυρεύει.

Ὁ σαστισμένος νοῦς του δὲν χωνεύει
σκέφι, χωρὶς φαντάσματα νὰ φτιάνῃ
καὶ ἀντὶς ἀπὸ τὸ πάθημα νὰ γιάνῃ,
μ' ἐπιμονὴ στὰ εἰδῶλα δουλεύει.

Κρημνίζει τὰ παλὰ σὰν σαπισμένα
καὶ ἀντ' αὐτῶν εὐθὺς ὑφώνει νέα
περσώτερο τῶν πρώτων στολισμένα.

Κι' εἶσι μὲ τῶν Εἰδῶλων τὴ σημαία
κινεῖται καὶ φωνάζει « Βενιζέλος »
χωρὶς νὰ συλλογίζεται τὸ τέλος.

Π. Ι. Μ.

ΙΤΑΛΙΑ

Μὲ τὸ κόκκινο καπέλο,
μὲ τὸ πράσινο φιοκάνι,
μὲ τὸ μάτι κατὰ πόλιν
ποῦ φρεῖται χρυσὸ παιδί,
Ἰταλία εἶσαι βέρα
καὶ στὰ μάτια μας πανιέρα
τρέ κολόρε δηλαδὴ.

ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ!

Μὴν ἡμέρα ξαπλωμένοι
ὅς ἀπὸ νὰ καφεῖο,
κάπροι ντόπιοι ταλαράδες
ποῦταν ὡς μὲ τὸ λαϊμὸ
ἀφ' τοῦ φαουριῶ χορτάτοι,
συζητοῦσαν μὲ βραχάτι
γὰρ πολέμους, γὰρ κανόνια
καὶ γὰρ πατριωτισμὸ!

Ἐλεγαν πῶς πρέπει πάλι
τὸ κανόνι νὰ θροντήσῃ
γὰρ νὰ πάρουμε τὴ Πόλιν
κι' ἡ Πατρίς νὰ δοξασθῇ,
κι' ὁ καθένας κάθε ἔγνοια
γὰρ τὸ σπῆτι τοῦ ν' ἀφήσῃ
καὶ προθύμως τὸ τουφέκι
καὶ τὸ ξίφος νὰ ζωσθῇ.

Σημειώσατ' ὅμως φίλοι
πῶς οἱ ταῦτα συζητοῦντες,
ἦσαν ἔλοι κληρονόμοι
μακαρίως ἀδρανούντες,
ἔλοι γεροντοπασμένοι
πλήρεις πνεύματος ἁ σ κ ο ι
ποῦ δὲν εἶχαν τὸ φρόδο
νὰ φορέσουνε χακί.

Κι' ἀφ' τὸν πόνο τῆς Πατρίδος
ὅπως ἦταν ἀναμέναι,
μὴ φτωχὴ ποῦ τ' ὄρφανό τῆς
στὴν ἀγκάλῃ τῆς κρατοῦσε,
κάτωχρη τοὺς πλησιάζει,
κι' ἔρημη καὶ πεινασμένη
ἔλεος ἀπὸ τοὺς τόσους
πατριῶτες ἐξητοῦσε

« Δόστε χριστιανοὶ βοήθεια
στ' ὄρφανό μου ποῦ πεινάει,
λέγ' ἡ δύστυχη μητέρα,
στρέψτε δόστε μὴ ματιά!
λυπηθῆτε τὸ καῦμένο
ποῦ φωμάκι σὰς ζητάει:
τὸν πατέρα του τὸν πῆρε
τοῦ πολέμου ἡ φωτιά! »

Ὡ τοῦ θαύματος ἐτότες!
Ἀφ' τοὺς τόσους πατριῶτες
ἔφυγ' ἡ φιλοπατρία
κι' ἔσθυσ' ἡ ἀναλαμπή!
Εἶδαν τὴ δύστυχημένη
κι' ὅπως ἦταν καθισμένοι
ἄλλος στρέφεται πὲρ μαίετρο
κι' ἄλλος στρέφεται πὲρ γαρμπή!

Ἀφ' τοὺς τόσους πατριῶτες
δὲν ἀπλώθηκ' ἕνα χέρι
γὰρ νὰ δώσῃ μὴ πεντάρα
σὲ μὴ τίμια φτωχὴ
ποῦ κι' αὐτὴ γὰρ τὴν Πατρίδα
εἶναι χίρα κι' ὑποφέρει:
μὲ λαχτάρα στὴν καρδιά τῆς
καὶ μὲ πόνο στὴν ψυχὴ!

Νὰ λοιπὸν οἱ πατριῶτες,
νὰ τοῦ Ἔθνους οἱ προστάται!
Τὶ φοβείσθε ἂν μὴ μέρᾳ
ὁ καθένας μὲ χαθῇ;
Τρέχετε φτωχοὶ καὶ ἔργοι
καὶ μὲ ἄλλους πολεμᾶτε
γὰρ νὰ σώσῃτε τὴν Πόλιν
ἡ Πατρίς νὰ δοξασθῇ!

Μὴ φοβείσθε ἂν στὴ μάχῃ
τὸ κανόνι σὰς θερίσῃ.

Ἐγνοιαστός γὰρ τὰ παιδιὰ του
ὁ καθένας ὅς κινήσῃ.
Σῶτε σῆς νὰ πολεμήσῃ
τῆς ἰδέας στρατιῶτες,
καὶ παιδιὰ μὴ λυπηθῆτε.
Ἄστε τὰ καὶ βασισθῆτε
εἰς αὐτοὺς τοὺς πατριῶτες!

Π. Β.

ΣΤΗΛΗ ΕΥΘΥΜΩΝ

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Χωρὶς ἀπολύτως νὰ θέλω νὰ βασ-
κάνω τὸ ταμεῖον τῆς ἀριωτίας ἐπισ-
κοπῆς Κεφαλληνίας, δὲν δύναμαι νὰ ἀ-
πορῶσω τὴν ἐκπληξίν μου ἀφ' ἐνὸς
διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀδειῶν πρὸς γά-
μον τὰς ὁποίας ἐκδίδει αὕτη, καὶ τὸν
θανασμὸν μου ἀφ' ἐτέρου διὰ τὴν ὁ-
ρεξίν τὴν ὁποῖαν ἔχει ὁ κόσμος τῆς
πατρίδος μου νὰ παντρεύεται, κατὰ
τὰς κρίσεις ταύτας σιγῆς καὶ ἀφο-
ρήτους περιστάσεις.

Ἡ ἀδιαπάρνητος, τόσων καὶ τόσων
ἡρώων στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι λίπουν
σιν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, εἶναι,
κατὰ τὴν γνώμην μου, τίποτε παρα-
βαλλομένη πρὸς τὸν ἡρωισμόν τῶν
νυμφενομένων ἐν ἐποχῇ κατὰ τὴν ὁποῖ-
αν καὶ τὰ τροφίμα εἶναι λύσσα καὶ τὰ
ἐνδύματα ἀκριβέστερα καὶ αἱ πιστώσεις
δυσσεύρητοι καὶ ἡ ἐπιστράτευσις ἀνα-
πόφευκτος.

Καὶ ἰδίως ὁ θανασμὸς μου ἐπιτε-
νεται διὰ τὰ συνοικέσια τὰ ὁποῖα ἐνε-
ργεῖ ὁ πτωχόκοσμος ἄνευ προγεγραμ-
μένου σχεδίου, καὶ—τὸ χεῖριστον—ἄ-
νευ ἀνταλλαγμάτων!

Διότι, οἱ μὲν ἐπιτυχάνοντες τὰ ἀν-
ταλλάγματα παρὰ τῶν δυνάμεων τοῦ
πενθεροῦ, ἀκολουθοῦσιν μίαν πρακτι-
κὴν πολιτικὴν ἢ ὁποῖα ὅπως ὅποτε
δικαιολογεῖται. Ἀλλ' οἱ ἐξερχόμενοι
τῆς οὐδετερότητος καὶ ἀναμνησμένοι
εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ γάμου ἐξ αἰσθήμα-
τος μόνον πρὸς τὴν ἰδέαν καὶ χωρὶς
καμμίαν ἐξασφάλισιν, ὁμολογῶ δι' αὐ-
τοὺς εἶναι ἀνώτεροι κατὰ τὰς σκέψεις,
καὶ τοῦ Βενιζέλου ἀκόμη!

Ὑποθέτω λοιπὸν, δι' οἱ παραβιά-
ζοντες σήμερον τὰς στενὰς περιστάσεις
καὶ ἐκβιάζοντες τὸν Ἠοῖαν νὰ χορεύῃ
χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμίαν πρὸς τοῦτο δι-
άθεσιν λόγῳ τῆς σοβαρᾶς καταστάσε-
ως, τὸ κάμνουν διὰ δύο λόγους.

Οἱ μὲν, διὰ νὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν
δρᾶσιν τῆς προκοπῆς ἢ ὁποῖα θὰ τοὺς ἔ-
ξασφαλίσῃ οὐδέτερον βίον, οἱ δὲ διὰ
νὰ διφθῶσιν ἀκράτητοι εἰς τὴν συζυ-
γικὴν δρᾶσιν, μὴ ἀνεχόμενοι πλέον τὴν
ἐθνικὴν οὐδετερότητα.

~~~~~

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ἌΝΔΡΑ

Κάποιος γνώριμος συμπολίτης δια-
μένων ἐντὸς τῆς Νήσου, μοὶ ἀναγγέ-
λει δι' ἐπιστολῆς του, δι' ἔσχε τὴν
ἐν τῇ ἰδέαν νὰ ἐκθέσῃ ἐπονηφι-
ότητα κατὰ τὰς προσηχθεῖς ἐκλογάς, καὶ
μὲ παρακαλεῖ, ἐπειδὴ δὲν εἶναι πολὺν
γνωστὸς εἰς τὸν τόπον, νὰ τοῦ ὑποδεί-
ξω τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ ἦ-
το δυνατόν νὰ τὸν γνωρίσουν ὅλοι, ἐν
τὸς τοῦ ὑπολειπομένου χρονικοῦ δια-
στήματος διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν.

Καὶ τοῦ ἀπήντησα:

Ἀκριβὴν πατριῶτα!

Τὴν εὐτυχὴν ἰδέαν τὴν ὁποῖαν μοῦ
ἀναγγέλεις δι' συνέλαβες, σοῦ συνιστῶ
νὰ τὴν διακρατήσῃς εἰς τὸν νοῦν σου
δοσὸν ἡμπορεῖς δυνατότερα διὰ νὰ μὴ
ἔχῃς τὴν ἀτυχίαν νὰ σοῦ φύγῃ.

Ἡ ἐργασία εἶναι πολὺ κατὰλληλος
λόγῳ τῆς παρατηρητικῆς λειτουργεί-
ας. Οἱ ἄνδρες εἰς τὸν τόπον μας εἶναι
συνήθως ἀνεργοὶ καὶ ἄπαιστοι καὶ τὴν
καὶ τοιαύτην
ἐργασίαν ἡ Κεφαλληνίας ἄλλως
τε, δὲν καταρτίζονται καθόλου εἰς τὴν
πολιτικὴν σήμερον. Ἐπεδόθησαν πο-
λὺ εἰς τὴν καθαρότητα.

Καὶ οἱ μὲν ὀλίγοι ἐναπομείναντες ἐδῶ, καθαρῶς τὰ κληροδοτήματα, οἱ δὲ μεταναστεύοντες καθαρῶς τὰ πινάκια τῶν Ἀμερικανικῶν ξενοδοχείων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα περὶ τοῦ πῶς θὰ γίνῃς γνωστὸς εἰς τὸν τόπον, αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σὲ στενοχωρῇ καθόλου. Ἀρκεῖ δι' εἶσαι ἄνδρας. Θὰ γίνῃς ἀμέσως πασίγνωστος.

Ἄν μάλιστα προηγηθῇ τῆς ἀρίξεως σου μία μεγάλη ποσότης φωτογραφιῶν εἰς μέγα σχῆμα καὶ εἰς σοβαρὰν πολιτικὴν στάσιν, — ἀδουκίην ἐννοεῖται — ἡ ὁποία νὰ διατεμηθῇ καταλλήλως καὶ νὰ τοιχοκολληθῇ προσηκόντως, μὴ ἀμφιβάλῃς δι' αὐτὴν γίνῃς γνωστὸς πάντως ἄλλου ἀνδρὸς συναγωνιζομένου τὴν εὐγενή σου πρόθεσιν, ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀπελπιστικῇ λειψανδροείᾳ.

Παρέλιντες ὁμοῦ νὰ μοῦ ἀναφέρῃς ὑπὸ ποῖον πρόγραμμα θὰ ἐκτεθῇς. Καὶ ἂν δὲν ἔχῃς τοιοῦτον ἔτοιμον, μὴ βιασθῇς. Τὰ πράγματα δὲν ἐκκαθαρίζονται ἀκόμη. Εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν ἐδῶ τόπογραφεῖα ηλεκτροκίνητα καὶ δύνασαι καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ ἐκτυπώσῃς ἀπορραπταίως τὰ φρονήματά σου καὶ τὰς ὑποσχέσεις σου.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

Υστερόγραφον

Ἐθεώρησα καθήκον νὰ σοῦ ἀναπτύξω ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα διότι γνωρίζω δι' ἐξῆς νὰ διαθέσῃς διὰ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα σου, παρὰ μόνον τὰ ἡθικά σου κεφάλαια. Ἐὰν εἶχες πρὸς διάθεσιν καὶ ὀλίκα τοιαῦτα, θὰ ἦμουν πολὺ συντομώτερος.

Ο ΙΔΙΟΣ

BERCEUSE

Μία γλυκεῖα μελωδία σὺν κελῶδημα πολλῶν πουλιῶν τὸ δειλινὸν, σὺν τοῦ ξεφύρου τοῦ ἀπαλὸ χάλδεμα, σὺν τέλος πάντων καὶ τῇ ἀφάνταστον σὲ γλυκύτητα, ποῦ εἶμαι ἀνίκανος νὰ ἐκφράσω διὰ λέξεων, σ' ὅλα αὐτὰ ὁμοιάζει μία σύνθεσις, μία Μπερσέζ τοῦ κ' Λαυράγκα καὶ τὴν ὁποίαν ἤκουσα κάποτε ἐκτελούμενην ἀπὸ τὸν ἴδιον.

Ἐπειτα μάλιστα ἔμαθα καὶ ποία ὑπῆρξε ἡ ἀφορμὴ τῆς συνθέσεως αὐτῆς.

Ἦ νταντὰ ἀπεκοιμίζε τὴ μικρούλα του μὲ ἓνα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ συνηθισμένα, τὰ μονότονα τραγούδια.

Ὁ κ' Λαυράγκας τὴν ἤκουσε καὶ εἶπε: « Στάσου παιδάκι μου νὰ σοῦ κάμω κατὰ τὸ νόστιμον διὰ νὰ σὲ ἀποκοιμίζω. » Καὶ ἔτσι ἔγινε ἡ Μπερσέζ μὲ ὅλην τὴν γλυκύτητα ποῦ μπορεῖ νὰ βάλῃ ἓνας πατέρας διὰ νὰ νανουρίξῃ τὸ ἀγαπημένο του παιδάκι.

Καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μικρὰ ἔργα εἵμπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς τὴν ἀξίαν τοῦ μουσικοῦ μας συνθέτου.

N . . . . a

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΘΕΩΡΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΑΓΗ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ

Προκειμένου νὰ εἰσαχθῶσιν ἕτεροι δέκα ἐργατομαθηταὶ εἰς τὴν Σχολήν, παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ εἰσαχθῶσιν νὰ υποβάλωσι, μέχρι τῆς 20ῆς Ἀπριλίου τὰς αἰτήσεις των συνοδευόμενας ὑπὸ τῶν ἐπομένων ἐγγράφων.

1) Πιστοποιητικὸν δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος δεδομένου ὅτι εἶναι ἐγγεγραμμένοι ἐν τινι μητρώῳ ἀρρέων τῆς Νήσου, ὅτι εἶναι καλῆς διαγωγῆς, καὶ ὅτι ἄγουσιν ἡλικίαν 22 ἕως 30 ἐτῶν.

2) Ἐγγράφα ἐξ ὧν νὰ προκύπτει ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν στρατιωτικὴν των θητεῖαν, ἢ ὅτι ἀπηλλάγησαν ταύτης καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοὺς λόγους τῆς ἀπαλλαγῆς των.

3) Ἱατρικὴν πιστοποίησιν ὅτι εἶναι ἀρτιμελεῖς καὶ δὲν πάσχουσιν ἐκ μεταδοτικῶν τινος νοσήματος.

4) Ἐνδεκτικὰ περὶ τῆς εἰς Δημοτικὸν σχολεῖον φοιτήσεώς των.

5) Ἀντίγραφα τοῦ γενικοῦ μητρώου των.

Ἡ ἐκλογή των εἰσαχθόντων εἶναι ἀπολύτως δικαίωμα τῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες μετ' ὅσον πληροφορίας, δύνανται νὰ λάβωσι τιαυτάς ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Σχολῆς.

Ἡ γαῖδουροσυφορά. Ἱστορία ὁλιδερᾶ!

Σ' ἐποχὴν ποῦ οἱ πολέμοι τόσες φέρνονε ζημιὰς, ἔγινε καὶ μιὰ ζημία σοβαρὰ στῆς Κεραμίδας. Ὁ Βαγγέλης ὁ Καμπίτσας ὁ Κολόντης δηλαδὴ, ἐπαντρεύτηκε στ' Ἀράκλι, καὶ τὴ νύφη γιὰ νὰ γδῇ, ἐσαμάρωσε τὸ ζῶ του τῶδωκε καλὸ φαί, καὶ ἔφυγ' ἀπὸ τὸ χωριὸ του τὸ Σαββάτο τὸ πρῶτ. Ἐφτάσε λοιπὸν στ' Ἀράκλι μὲ ταξείδιον λαμπρὸ, καὶ ἐν χαρᾷ οἱ συμπεθέροι ἐδεχτήκαν τὸ γαμπρὸ. Τῷρριξαν σ' αὐτὸν φαγοπότι δυὸ ἡμέρες στὴ σειρά, μὰ καὶ ὁ γαῖδαρος στὸ σταῦλο ἔτρωε καὶ αὐτὸς γερά. Βρῶμι χόρτο καὶ κριθάρι τῷρριξαν σ' αὐτὸν κουτουροῦ καὶ ἔτρωε τὸ ζῶ ἀδέρτα γιὰ χατήρι τοῦ γαμπροῦ. Καὶ τὴν Τρίτη τ' ἀμπονόρα ἄφησ' ὁ Βαγγέλης γεῖν, καὶ ἔβαλε μὲ τὸ γαῖδουρι πλῆρη γιὰ τὴν Κεραμίδα. Μελὶς ἔφτασε στὴ Βάρτα μὲς τοῦ Πάστρα τὰ σκαλιὰ, εἶδε καταφουσκωμένη καὶ τραμπούλο καμωμένη τὸ γαῖδαρου τὴν κοιλιὰ. Στὸν Ἑλὸν ποῦ κατεβαίνει, ὁ γαμπρὸς μελαγχολεῖ ποῦ τὰ πόρσα τοῦ γαῖδαρου ἐξεπέφτανε πολὺ.

Περπατώντας μία, μία, φτάνει στὴν Εἰκοσιμία. Ἐρχεται σ' αὐτὴν Πορσεράτα καὶ κομμάτι παρακεῖ, ἀλλ' ἡ θέσις τοῦ γαῖδαρου ἦταν ἀπελπιστικὴ. Κι' ὅπως μὲς τὴν Καραβάδο ἔμπαινε μὲ καλπασιμὸν, εἶπε, δεῦτε τελευταῖον τοῦ γαῖδαρου ἀσπασμὸν! Τὸ γαῖδουρι του κρεπάδο ἀπὸ τὸ πολὺ φαί ἄφησε στὸν Καραβάδο τὴν ὑστάτην του πνοή! Γιὰ τὸν ἔρμο τὸ Βαγγέλη εἰς ποτήριον μικρὸ, ἔταν εἶδε μὲς τὸ δρόμο τὸ γαῖδουρι του νεκρὸ! Τρέχουν οἱ Καραβισιάνοι καὶ τοῦ λέν' «ὕπομονή! στὸν παληόκοσμο ποῦ ζοῦμε ὅλοι μένουμ' ἀρρανοί!» Ζύρτε τοῦδ' ὁ Βαγγέλης καὶ ἄσετέ με νὰ πλατῶ. Μὲς τῇ Κεραμίδας γαῖδουρι δὲν ὑπῆρχε σὺν αὐτῷ! Τῶκα σαμαρσοτρωμένον μέρα νύχτα στὴ δουλειὰ καὶ ποτὲ τοῦ τὸ καυμένο δὲν μοῦ ἔδωκε μιὰ! Ἄστε με νὰ ξεθυμῶ καὶ νὰ κλαίω νύχτα μέρα. Ἀπὸ συγκοπήν τὸ χάνω. Δὲν ἐπ' ἀπὸ χολέρα! Φύγετε νὰ μ' ἀφήσετε στὴ μαύρη συφορά μου καὶ νὰ τελεγραφήσετε εὐθὺς στὴν πεθερά μου πῶς χάνει τὸ γαῖδουρι μου τὴν πρόσκαιρον νεότη, ἀποδημήσαν καθ' ὁδὸν ἀπὸ δυσκοιλίτη. Ψυχικῶς συντετριμμένος ὁ Βαγγέλης ὁ καυμένος τέλος πάντων προχωρεῖ καὶ τοῦ γάει τὸ σαμάρι καὶ τοῦ γάει τὸ λαυρὸ καὶ στὸν ὄμο του τὸ πέρνει καὶ στὸ σπῆτι του τὸ φέρνει μὲ καρδίας συντριβὴ διηγομένους εἰς ὅλους τὸ κακὸ ποῦχε συμβῇ.

Σταῖς χωριανὸς του ἔλεγε « κλάψτε τὸ μακαρίτη ποῦ μοῦ τὸν ἀβασκάνανε ἀπὸ στὸ Καπανδρίτη καὶ βῆμα δὲν ἐπρόφτασε ὁ ἄμοιρος νὰ πάρῃ ποῦ ἡ καλιὰ του κάνει μπούμι καὶ ἀμέσως μοῦ κρεπάει. Γιὰ δὲς καὶρὸ πῶδ' ἔλεξε ὁ Χάρος νὰν τὸν πάρῃ, τώρα ποῦ Μάης ἔμπαινε καὶ ἤθελε ν' ἀλεγράρῃ. Ἀνέλπιστα τὸν ἔχασα τὸ γαῖδαρο, κουμπάροι καὶ τῶφερα στὴ βράχην μου ὁ ἔρμος τὸ σαμάρι. »

X.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Παν. Βασιλόπουλος (Ἀργοστόλιον) Αἰκατερίνη Κατοίγερα (Σβορώντα) - Κωνσ. Καροῦσος Ἑλένη Ἀντόπα (Φισκάρδο) - Κωνσ. Κουγιανὸς Βασιλικὴ Μπερδεμπε (Μακρονήσιον) - Κωνσ. Μαντζαβίνος (Μυχαλιτσάτα) Δημαρίστη Θεοδοζάτου (Τρωγιαντάτα) - Παν. Κοκκόλης (Ἄσσοι) Βυθάνια Τουλιάτου (Βασιλικάδες) - Διον. Τσίντος (Ἀθήναι) Ἑλισάβετ Τραυλοῦ (Τραυλιάτα) - Στέφ. Ἀντωνάτος Ἄννα Λειβαθυνοπούλου (Ἀργοστόλιον) - Ἀριστ. Παπαδάτος, Βασιλικὴ Παπαδάτου Κουρουκλάτα) - Σταῦρ. Χριστοδουλάτος (Ἀγκών) Ἀφροδίτη Τσελέντη (Τσελεντάτα) - Δημ. Παντελῆς Ροζαλία Φουρνιώτη (Ἑλῆς).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Δὲν καταλαμβάνομεν διατὶ αὐτὸς ὁ παράλογος θόρυβος μερικῶν γονέων διὰ τὰς στολὰς τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου.

Εἶναι ἀσχημον πράγμα νὰ φέρῃ ὁ μαθητὴς στολὴν;

Εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐξεύρεσις πέντε ἢ δέκα δραμῶν ποῦ θὰ κοστίσῃ ἓνα σάκκι, δι' ἓνα πατέρα ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τόσας καὶ τόσας ἄλλας ὑποχρεώσεις τοῦ σχολείου;

Καὶ ἐν ἀκόμῃ ἐρώτημα: Ὑπάρχει κανένα σχολεῖον εἰς ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον τοῦ ὁποίου οἱ μαθηταὶ νὰ μὴ φέρουν στολὴν;

Παραδεχόμεθα ὅτι τὸ κλίμα μας ἐπιτρέπει νὰ ἡμεῖς παρέσθωμεν, ἀλλὰ ὅχι καὶ μέχρι αὐτοῦ τοῦ σημείου.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν περὶ τὴν 4ην μ. μ. διεκόπη ἀποτόμως ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μέχρι τῆς πρωίας τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

Καὶ τοῦτο διότι κάποιος χωρικός ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῆς Εἰκοσιμίας εἶχεν ἀνάγκην ἀπὸ μερικὰ μέτρα σύρματος καὶ ἀνέβη μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀπάθειαν εἰς ἓνα στυλόν, καὶ τὸ ἔκοψε.

Σημειώσατε δὲ ὅτι δὲν εἶναι οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ εἰκοστή φορὰ ποῦ γίνεται αὕτη ἡ προμήθεια τῶν χωρικῶν.

Καὶ ὅμως οὐδέποτε συνελήφθη ὁ ἔνοχος.

Ἐν ἡλικίᾳ 75 ἐτῶν ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης Χριστόδουλος Ἀννίνος Καβαλιεράτος τοῦ ὁποίου τὰ τέκνα θερμῶς συλλυπούμεθα.

Παθοῦσα ἐκ χρονίου νοσήματος, ἀπεβίωσε ἐν τῷ ἔατι τῆς νεότητός της ἡ ἀγαθὴ κόρη Αἰκατερίνη Γερ. Τσελεντῆς τοὺς συγγενεῖς συλλυπούμεθα.

Οἱ κτηματῖαι καὶ γεωργοὶ τῶν κοινοτήτων Θηναίας ἐρωτῶσι παρακλητικῶς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀγροφυλακῆς, ποίας ἀποφάσεις ἔλαβεν ἢ ποία ἐνέργεια ἐγένετο, ἐπὶ τῆς ἀπὸ 19 Μαρτίου ἐπιδιοδείξης ἀναφορᾶς των.

Τὸ ζήτημα ἐνδιαφέρει ζωηρῶς τοὺς κτηματογεωργοὺς καὶ παρακαλοῦσιν καὶ αὐτὴς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ δίκαιον αὐτῶν παρακαλῶν.

Ἐξεδικάσθη ἐπὶ τέλους προχθὲς εἰς τὸ Κρατονομοδικεῖον Μερὶ τῶν ἐν τῷ πόσει τῶν πρώην κλητήρων τοῦ ἐν τῷ ἔατι τῆς νεότητός της ἑαυτῆς Ἀνδρέου Θεοδωράτου καὶ τοῦ συγκατηγορουμένου του Γερασίμου Γρεκούση ἀντιυπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ.

Καὶ λέγομεν ἐπὶ τέλους διότι ἡ δίκη αὕτη ἔλαβεν ὀκτὼ ἀναβολὰς.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ἦτο ἡ ἀθώωσις ἀμφοτέρων τῶν κατηγορουμένων διὰ τῆς παμφηφείας των ἐνόρκων καὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ Εἰσαγγελέως ἀγορεύσεως, ζητήσαντος τὴν πλήρη ἀθώωσιν αὐτῶν.

Ἡ πλήρως ἱκανοποιητικὴ αὕτη ἀπόφασις ὑπὲρ των κατηγορουμένων, προὔξενησεν εὐάρεστον ἐντύπωσιν παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωσίᾳ ἥτις εἶχε μορφώσει πεποιθήσιν περὶ τῆς ὅλης ἀδίκου κατ' αὐτῶν προσαφθείσης κατηγορίας καὶ ἥς ἐνεκεν ἐπὶ τοσοῦτον χρονικὸν διάστημα ὑπέστησαν τοιαύτην καταδίωξιν.

Ὁ πρεσβυτέρης τῆς Ρωσσίας ἐν Ἀβυσσινίᾳ, ὡς ἀναλαβὼν τὴν προστασίαν των ἐκεῖ Ἑλλήνων, ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι ἐν Οὐλα-Οὐλα τῆς Ἀβυσσινίας ἐδολοφονήθη ὁ ἐκ Κεφαλληνίας καταγόμενος Δημήτριος Σφαῖλος ὑπὸ τινος Ἀβδελεῆ ὅστις καὶ συνελήφθη.

Τὸ Ὑπουργεῖον εἰδοποίησε τὴν ἐν ταῦθα Νομαρχίαν ὅπως ἐνεργήσῃ καταλλήλως πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ εἰδοποίησιν των συγγενῶν του.

Αὐριον Κυριακὴν 12 Ἀπριλίου, τελεῖται ἐν τῷ ἐνταῦθα Ναῷ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰοδίμου Μαρίνου Κοργιαλένιου.

Μᾶς ἐπεσκέψθη ὁ γνωστὸς καὶ μοναδικὸς καλλιτέχνης τῆς μανδόλας κ. Ν. Πετρόπουλος, ὅστις καὶ θὰ δώσῃ μίαν συναυλίαν λίαν προσεχῶς, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀπολαύσων ὅλοι.

Πωλεῖται ἐν Ἀκτύθῳ οἰκία ἀνώγειος μετὰ προαλίου καὶ δύο περιβολίων δενδροφυτευμένων ὡς καὶ μετ' ἄλλων κτημάτων πλησιέστατα κειμένων, ἅπαντα ἐν καλῇ καταστάσει. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Νικ. Μήλλᾳ ἐναντι Ἀγ. Γερασίμου.

Εἰς τὸ φωτογραφεῖον Β. Πετράτου πωλοῦνται εἰκόνες τῆς λιτανείας τῆς γενομένης κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὰ Φαγκαλιὰ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁποσδήποτε συμμερισθέντας εὐγενῶς τοῦ πένθους μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας πατρὸς Χριστοδούλου, ἐκφράζομεν βαθεῖαν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν.

Οἰκογένεια X. Ἀν. Καβαλιεράτου.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ—Ὁ Γάλλος ὑποναύαρχος τῶν Ναυτικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἐπικεῖται εὐρυτάτῃ δυνάμει κατὰ Δαρδανελλίων καὶ Σμύρνης, καὶ δι' ἡ Ἰταλία θὰ ἐπηρεάσῃ σοβαρῶς ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας, ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος.

ΑΘΗΝΑΙ—Ἡ Ἰταλία ἐκράτησεν εἰς ἐπίταξιν ὅλα τὰ ὑπερωκεάνεια σκάφη. Παρατηρεῖται μεγάλη ψυχρότης σχέσεων Ἰταλίας Γερμανίας,

Ἡ Ρωσσία προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὴν Ρωμανίαν νὰ μὴ ἀντιταχθῇ εἰς τὰς ῥωσικὰς βλέψεις διὰ τὴν Κωνσταντινίαν, ἐπιδιώκει δὲ πρὸς τοῦτο τὴν συνεννόησιν Ἑλλάδος, Γαλλίας καὶ Σερβίας.

ΑΘΗΝΑΙ—Ἡ κυβέρνηση ἀπέστειλε νὰ καλέσῃ τρεῖς ἢ λιγυὰς ἀδελφώτους ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.